

fremstøtte Forslag. Dette Forslag vil for Statsbanernes Vedkommende betyde en forøget Udgift af henimod 2 Mill. Hvorvidt det er nødvendigt til Dækning heraf at søge Statsbanernes Indtægter forøgede, er et Spørgsmaal, som jeg forudsætter, at Finansministeren vil behandle i Forbindelse med selve hint Forslag. Det er jo desuden et rent finansielt Spørgsmaal, som naturligt hører ind under hans Behandling. Jeg skal derfor for mit Vedkommende derom kun sige, at naar man erindrer, at Statsbanernes Anlægskapital nu, som Finansministeren omtalte i Gaar, staar Statskassen i omtrent 212 Mill., saa vil man sikkert give mig Ret i, at det Overskud, som Statsbanerne for Tiden give, et Overskud, der ifølge det sidste Statsregnskab er omtrent 6,800,000 Kr., som paa den sidst vedtagne Finanslov er opført med omtrent 5,800,000 Kr., og som paa det i Gaar forelagte Finanslovsforslag er opført med omtrent 5,400,000 Kr., er en meget beskedent Forrentning af den Kapital, som Staten har staaende i Banerne, ikke en Gang 3 pCt. Det tør derfor anses for givet, at det ikke vil være forsvarligt at formindske dette Overskud yderligere med henved 2 Mill. Det er endda ikke lidt, naar man tør paatage sig en udækket Udgift af henved 1 Mill. Det er altsaa dette, som vil blive Resultatet af det Lønningsforslag, som Finansministeren vil forelægge i Forbindelse med det Forslag til Forøgelse af Indtægterne, som jeg herved har den Ære at fremsætte.

Hvad der altsaa nærmest vedkommer mig, er kun Spørgsmaalet om, hvorvidt det er de rette Punkter, hvorpaa man har søgt denne Indtægtsforøgelse. Jeg skal i saa Henseende nævne, at det er paa 4 Punkter. Det første er ved en Forhøjelse af Hurtigtogbilletternes Pris. Dette er noget, hvortil der i og for sig i det Omfang, hvori jeg paatænker at indføre det, ikke behøves Lovhjemmel; jeg har allerede i den gældende Takstlov Ret til at foretage en saadan Takstforhøjelse som den, der her er Tale om. Men det er naturligt, at Rigsdagen bliver bekendt dermed og faar Lejlighed til at inddrage ogsaa dette Spørgsmaal under sine Overvejelser, inden endelig Beslutning tages af Ministeren. Hvad jeg i saa Henseende tilsigter, er at ophæve den laveste Takstklasse for Hurtigtogbilletter. Det er jo nu saadan, at man som Tillæg til Betalingen for sin Billet, naar man vil benytte Hurtigtog inden for den første Zone, kun betaler paa 3die Klasse — jeg skal nøjes med at nævne

dette — 30 Øre, hvorimod man maa betale 50 Øre, naar man vil ud over denne Zone. Fremtidig skulde man altsaa overalt betale 50 Øre. Dette er i god Samklang med, hvad Hensigten var med Indførelsen af Hurtigtogbilletter, nemlig at afholde Folk, der kun skulle køre kortere Strækninger, fra at benytte de for Statsbanerne saa kostbare Hurtigtog. Denne Forhøjelse er paaregnet at ville give en forøget Indtægt af 145,000 Kr.

Det næste Punkt, hvorpaa Forhøjelse søges, og som kræver Lovhjemmel, er Indskrivningsgebyret for Rejsegods. Det er nu 10 Øre og skulde fremtidig være 25 Øre. Denne Forhøjelse er paaregnet at ville indbringe yderligere 90,000 Kr. Dette er jo en ikke saa ringe Forhøjelse, set i Forhold til de 10 Øre, men det er i Virkeligheden kun at naa op til, hvad man i Udlandet plejer at betale for Indskrivning af Rejsegods, og saa maa det jo endda ogsaa erkendes, at det her i Landet er en særlig betydningsfuld Lettelse, en rejsende opnaar ved at faa sit Tøj indskrevet, idet han ellers vilde have selv at sørge for dets Befordring ved saa mange Omstigninger fra Jernbane til Færge og omvendt, som han ikke har i Udlandet.

Det tredie Punkt er en Forhøjelse af Godstaksterne ved en Forandring af Fragtsatserne for de forskellige Arter af Gods. Denne paaregnes at kunne indbringe 615,000 Kr. Den fjerde Post er en Forhøjelse af Kreaturtaksterne, beregnet til 150,000 Kr.

Disse fire Poster, hvoraf altsaa de 3 sidste omhandles i selve Lovforslaget, idet de kræve Lovhjemmel, medens det første kun omhandles i Bemærkningerne til det, ville saaledes indbringe tilsammen 1 Mill. Kr., om Beregningen holder Stik.

Samtidig med disse Forøgelser har jeg imidlertid benyttet Lejligheden til at foreslaa et Par mindre Nedsættelser. Den første angaar et Forhold, som er af ganske underordnet Betydning for Statsbanernes Økonomi, men som lejlighedsvis er blevet fremdraget som urimeligt, hvad det i og for sig ogsaa er. Da der imidlertid i den gældende Takstlov ikke er nogen Hjemmel til at rette derpaa, har jeg udtalt her i Rigsdagen, at det var min Agt ved første givne Lejlighed at søge dette Forhold rettet, hvilket hermed sker. Det er det Forhold, at en rejsende har Billet til et Persontog, men saa paa Grund af, at Toget er forsinket, kommer for sent paa en Station, hvor han skal skifte, til at naa det Persontog, hvormed han skulde videre, og derfor nødes til at benytte et Hurtigtog